

Bureaucratisch gezeik

18 november 2014

Plast u wel vaak genoeg, lezer? Zo niet, even langs de dokter. Plassen moet namelijk. Minstens een paar keer per dag, en wie nerveus is moet meestal wat vaker. Mijn oud-collega Walter had dat tijdens vakgroepsvergaderingen, en dat ergerde de voorzitter bovenmate. Kun je de zaak niet gewoon afknippen, er een knoop in leggen of zo, vroeg hij toen hij er genoeg van had. Daar heeft de man nog lang spijt van gehad, want Walter ging omstandig uitleggen waarom dat niet ging. Normaal gesproken was zijn uitlaat buigzaam genoeg, maar te kort. Een knoop floepte er zo weer uit. En was op hoogtijdagen de lengte daar, dan was de buigzaamheid weg. Daarna ging Walter zijn plaspauzes uitgebreid aankondigen. “Ik ga even ergens anders zeiken”, zei hij dan, of “ik neem nu zelf de leiding in handen”. En, direct tegen de voorzitter: “Je hebt me de pis weer lauw gemaakt.” Dat ging zo maar door en de consternatie die dat veroorzaakte gaf mij aanleiding de Wet van Walter te formuleren, waarover straks meer. De herinnering daaraan kwam boven toen ik sinds lang weer eens een tentamen bijwoonde. Op de tafeltjes lagen namelijk kaartjes met “Regels voor toiletbezoek”. Leest u even met me mee. “Indien u van het toilet gebruik wenst te maken steek dan uw hand op. De surveillant geeft u een teken als u uw plaats kunt verlaten. U levert bij de surveillant uw UM-card of wettelijk legitimatiebewijs in, waarna u een toiletkaart ontvangt. *Zonder toiletkaart is toegang tot het toilet niet mogelijk.* Het aantal keer (sic!) dat u het toilet mag bezoeken is gelimiteerd. Toiletbezoek is toegestaan op de volgende tijdstippen: * niet eerder dan 30 minuten na de officiële aanvangstijd van de toets * niet later dan 30 minuten voor de officiële eindtijd van de toets * maximaal twee toiletbezoeken tijdens de eerste twee uren van de toets * bij een toetsduur van drie uur of langer maximaal één extra toiletbezoek in de resterende toegestane tijd”. Nadat ik dat gelezen had en zag dat alles nauwgezet geregistreerd werd, had ik alleen nog maar oog voor dampende vlekken op de vloerbedekking. En toen een student onnodig stond te dralen voor de tafel met ingeleverd werk, zag mijn geestesoog al hoe hij zijn broek openritste en over de keurig geordende stapeltjes heen pieste. Want dit zegt Walters Wet: wie zelfs het plassen van nerveuze mensen reguleren wil, kan verwachten dat er teruggezeken wordt.